

Uličky - Brontosauři

1. Otoč se, lásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí,
abych se podívat moh', kde tam bydlím já,
abych ti prstem srdce na víčkách namalovat moh',
hm, tak, jak se dá.
- R: Víš, v době všelijakých salónů a holek v uličkách,
víš, jsem tak šťastnej, že ještě, že umím mít rád,
na bílým polštáři ti láska krásně sluší
a je dům náš náš hrad.
2. Kolikrát znásobení něhou, tolikrát dostáváme sil,
nikdo nemá to dnes lehký, žádněj med,
a když mě ráno budí tvoje ruka, tak síly tolik mám,
že otočil bych svět.
- R:
3. Otoč se, lásko, ke mně tak, abych ti viděl do očí,
abych se přesvědčit moh', že jsi, že jsem já,
že kdyby kvůli ničemu, tak kvůli dětem,
byť by stokrát bylo hůř, vše vydržet se dá.
- R:
- R: